

[Finansministeren.]

teretten, som endnu ikke har afsagt kendelse i sagen.

Nu siger forslagsstillerne jo, som vi tidligere har hørt, at de har kendskab til nogle tilfælde, hvor det efter deres mening er særlig galt, at kursgevinster ikke kan beskattes efter de regler og den praksis, jeg har redegjort for.

Lad nu være, at forslagsstillerne kan have den opfattelse, at kommunerne ikke burde låne penge på disse vilkår, eller at långiverne får midlerne til disse udlån på en måde, som venstresocialisterne ikke bryder sig om. Det tilkommer ikke mig som finansminister at gå ind på rimeligheden af en sådan opfattelse. Derimod må jeg selvfølgelig tage stilling til, om det er velbegrunderet at ordne de forhold ved et indgreb i skatte-lovgivningen, hvis man finder, der er noget om det. Jeg synes ikke, det kan være velbegrunderet. Skattemæssigt har de långivere, som forslagsstillerne særlig peger på, jo ikke nogen særstilling i forhold til så mange andre långivere.

Vil forslagsstillerne derimod sige, at de også lægger op til en generel ordning, der skal omfatte alle kursgevinster, vil jeg hertil kun sige, at en sådan ordning vil føre til de meget uheldige konsekvenser, som jeg omtalte før. Derfor kan jeg ikke anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Jeg tilføjer, at staten har det jo i sin hånd, når det specielt drejer sig om kommuner og kommuners lånoptagning, at kontrollere disse lån og give tilladelse eller undlade at give tilladelse, hvis man anser dem for urimelige.

Grünbaum: Jeg vil godt sige med det samme, at vi er positivt indstillet over for det forslag, der foreligger her, selv om det nok er lidt overdrevet, når forslagsstillerne siger, at kursgevinster normalt ikke beskattes; finansministeren har jo allerede redegjort for, at det faktisk finder sted i et ikke ringe omfang. For det første er der stats-skatteloven af 1922 § 4, når fortjeneste opnås som led i den pågældendes erhverv, og dernæst har vi ligningslovens § 4, som finansministeren også nævnte, om kursgevinster på obligationer, og private pantebrevne er ligeledes med dér, og så har vi det, ligningsrådet har vedtaget, den såkaldte

anvisning om avance på private pantebrevne, så der er altså ikke så lidt.

Ligningslovens § 4 blev gennemført, fordi vi havde fået en række domme, som fastslog, at der ikke var hjemmel til at beskatte f. eks. forsikringsselskaberne for de kursgevinster, forsikringsselskaberne opnåede på kapitalanbringelse i obligationer og andre fordringer. Det er jo klart urimeligt, at forsikringsselskaberne ikke skulle beskattes af disse indkomster, men sådan var disse domme, og derfor fik man ligningslovens § 4, som udtrykkelig nævner forsikringsselskaberne; bankerne var jo ramt, fordi de blev ramt af det almindelige næringssynspunkt. Disse to ting, altså ligningslovens § 4 og den anvisning, ligningsrådet har givet, er ret omfattende.

Finansministeren nævnte også de korte lån, de 1-årige lån, og her mener ligningsrådet i hvert fald, at der ikke burde være nogen tvivl om, at en aftalt kurs, for det er det jo som hovedregel, skal beskattes. For de lån, hvor der slet ikke er fastsat nogen rente — dem kender vi jo også — men hvor man skal tilbagebetale lånene med et eller andet beløb ud over det, man faktisk har lånt, er det vistnok helt givet — der er i hvert fald en dom om det — at dér skal den såkaldte kursgevinst betragtes som almindelig skattepligtig indkomst.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at der tiltrænges en lovgivning her, en ændring af de love, vi har, sådan at vi får en klar hjemmel til beskatning i hvert fald i de tilfælde, der særligt er nævnt af ordføreren for forslagsstillerne, hr. Sigsgaard, nemlig de private lån til kommunerne — og vi ved jo, at det bl. a. er A. P. Møller-lånene — hvor man låner ud til en nominelt meget lav rente, men i virkeligheden får en ganske betydelig højere forrentning igennem tilbagebetaling til pari. Det er jo en trafik, der har været anvendt i mange år, netop fordi man har denne skattebestemmelse eller mangel på skattebestemmelse på dette område.

Spørgsmålet er efter min mening i disse tilfælde, om der i realiteten overhovedet kan siges at være tale om en kursgevinst; forslaget er jo formuleret som beskatning af kursgevinster, men er det overhovedet en kursgevinst? Det mener jeg ikke det er. Efter min mening skal der, når man taler om gevinster, og naturligvis også når man taler